

L'REVISTA

del VALLÈS

"El voluntariat omple, ajuda a viure..."

PACO MONJA

—L'acaben d'elegir a vostè Voluntari Nacional 2012.

—Es tracta d'un reconeixement que concedeix a nivell nacional la Fundació Esplai de Voluntariat amb seu al Prat del Llobregat que em van lliurar fa uns dies a Madrid i que... li puc assegurar que no he buscat, ja que em vam presentar.

—Per alguna cosa serà.

—Tot just després de deixar de treballar als 59 anys per causa d'una malaltia que m'impedia fer el meu treball habitual de director comercial, vaig entendre que devia de fer alguna cosa per seguir en actiu i què millor que fer de voluntari tot ajudant als altres.

—Va arribar a l'Esplai de la Fundació "la Caixa" del carrer Joan Camps...

—I vaig veure que moltes persones tenien problemes a l'hora de fer algunes coses a l'ordinador. Com sigui que aviat va venir tot el gran moviment revolucionari d'Internet, vaig pensar que podia ensenyar als meus companys de l'Esplai tot el que jo sabia i amb l'ajuda d'altres companys ens van dedicar a aquesta tasca.

—El resultat es veu a la vista, compten vostès amb una gran aula d'informàtica.

—Hi ha molts ordinadors pel fet que són molts els socis que volen saber com funcionen aquests aparells. Abans eren per a escriure i poca cosa més, però ara amb Internet la gent vol saber com funciona el correu, què pot trobar a la xarxa... Hi ha persones molt interessades en el tema.

—Això de la informàtica quan una persona és gran...

—Costa una mica, però a base d'esforç i amb l'ajuda dels voluntaris, moltes persones saben ja les coses bàsiques.

—A més a més de voluntari a l'Esplai ocupa vostè el càrrec de secretari.

—És també un manera de contribuir a que centres com aquest funcionin, ja que té 1.700 socis, un grup de 20 voluntaris... I d'activitats en fem unes quantes més, ja que hi ha cursos de català, anglès, disposem d'un taller de lectura que comença a caminar amb força...

—Fora d'aquest espai, també fa de voluntari al Centre Penitenciari de Quatre Camins.

—És una tasca que vaig començar fa uns tres anys a través d'un projecte de l'Obra Social de la Fundació "la Caixa" i de la qual n'estic especialment content, ja que és força diferent a fer de voluntari aquí a l'Esplai. Impartim

classes de tecnologia al Centre de Joves i ensenyem a un grup a fer funcionar alguns dels programes bàsics: word, photoshop, PowerPoint... Més enllà ja no podem anar, ja que no disposem d'Internet.

—I com li va?

—Jo estic satisfet, ja que oferim tota la nostra experiència i els joves poden veure com som i com treballem. Al mateix temps coneixen les nostres experiències personals de la vida dedicades a la família i el treball i segurament en treuran les seves conseqüències. Imagino que, d'una manera o altra, ens convertim en un referent que els pot ajudar de cara al futur. Es tracta d'una relació intergeneracional que ens beneficia a tots. I si més no, els ajudem a passar una estona al mateix temps que es formen i adquireixen uns coneixements. Hi ha joves que s'ho agafen amb molt d'entusiasme. A mi, m'agrada repetir-los que el voluntari, per norma general, té un esperit generós, obert i... de servei i ajuda vers els altres. Si els podem servir una mica d'exemple...

Xavier Solanas

—Pregunta aparentment fàcil: Per què es va fer voluntari?

—En el meu cas respón a una manera de ser i d'entendre la vida, ja que socialment sempre he estat vinculat a moviments socials en els quals els més necessitats, com ha estat i és el cas dels meus dos fills, afectats per una discapacitat intel·lectual profunda i mobilitat reduïda total, han estat principals. La veritat és que després de deixar de treballar podia haver-me dedicat a d'altres afers, però el voluntariat omple, ajuda a viure... Quan més voluntaris hi hagi, millor aniran les coses! ♦

Esteve Clopés i Fosch (Riells del Montseny, 21-4-1942). La Fundació Catalana Esplai de Voluntariat li ha atorgat recentment el Premi Nacional del Voluntariat 2012, un guardó que va rebre a Madrid de mans de Pilar Pérez, representant del Ministerio de Sanidad y Servicios Sociales. Des de fa uns quants anys dedica la seva vida a treballar com a voluntari, tasca que inicià després de retirar-se de la feina per culpa d'un problema de salut als 59 anys. Fins aleshores havia dut a terme una intensa feina professional en el camp comercial de diferents i importants empreses, ocupant destacats llocs de responsabilitat: Sabons Camp, Cibageigi, Henkel, Productes de Consum Nubiola... Acostumat a una frenètica vida professional, quan acabà d'aquestes responsabilitats decidí, convençut que podia i devia seguir aportant coses a la societat, entrar a col·laborar amb la Fundació "la Caixa" i ho va fer a través de l'Esplai de Granollers del carrer de Joan Camps, on començà tot impartint classes d'informàtica a la gent gran que acudia al centre. A través d'aquí també ha format part de l'Associació Gent Gran Voluntària de Barcelona, amb centres arreu de Catalunya, formada per 1.000 voluntaris i de la qual en va ser secretari. Des de fa uns tres anys dirigeix un grup de voluntaris format per uns 20 membres que imparteix classes d'informàtica al Centre Penitenciari de Joves de Quatre Camins. Tots aquests aspectes i d'altres relacionats amb la seva vida l'han fet mereixedor d'un guardó que ell fa extensible "al gran nombre de voluntaris que treballen en d'altres camps". A Granollers i el Vallès és també ben conegut per la tasca que els anys 70 va fer en companyia d'altres persones (Xavier Quincoces, Esteve Marqués, Pere Canal, Pepita Solé...) per posar en marxa l'Escola Verge de Montserrat, després Col·legi Montserrat Montero... el qual forma part actualment de la Fundació Privada Vallès Oriental. L'Esteve està casat amb la Maria Teresa Gubern amb qui ha tingut dos fills, ambdós també afectats per una discapacitat intel·lectual profunda: en Jordi, que morí als 44 anys el passat mes de març, i l'Enric de 38. ♦

ESTEVE CLOPÉS

ELEGIT VOLUNTARI NACIONAL 2012 PER PART DE LA FUNDACIÓ ESPLAI DE VOLUNTARIAT